

M
S. 920^{3a} 4° 2

9
2

G. q. 106. a.

4
EPICEDIVM,

QVO
VIRVM ADMODVM REVERENDVM
ATQVE AMPLISSIMVM,

DN. FRIDERICVM
SCHÜTTENIVM,

R. CONVENTVS BERGENSIS SE-
NIOREM VENERABILEM, ET PASTOREM
ECCLESIAE BERGENSIS, BVCCOVIENSIS,
ET FERMERSLEBIENSIS, OMNI VIRTUTE ET
VIGILANTIA INCOMPA-
RABILEM,

OB MERITA, ERGA SE QVOQVE VBERRIMA, PERAMANTI
DESIDERIO DEFLET

PAEDAGOGIVM BERGENSE,

ORE ET CALAMO

BRANDANI FRIDERICI MYLII,

ALVMNI.

NEO-MAGDEBVRGI,

TYPIS CHRISTIANI LEBERECHE FABRI.

AK

B Erga gemens, magnoque tremens concussa fra-
gore,
[Heu vigor instabilis rerum!] post gaudia blandæ
Fortunæ diuturna, poli post longa fauentis
Otia, funesto gemitu fuscata tenebris
Sidera terrificis luget, surreptaque dona.
Sensibus horror inest; squalent præcordia tristi
Iactura; plangore piæ penetralia sedis
Miscentur: pater ipse malis spumosior Albis
Adgemit, & moestis tacitus præterfluit vndis.
Illa diu muta, vt cordi laxata remisit
Frena dolor, paullum scissâ caligine mentis,
Has singultatas effudit ad æthera voces:
Ergone tam subito deformor culmina luctu?
Tantaque de cœlo sacros tetigere penates
Fulmina? Quæ me fata manent? Quis turbida pallor
Inficit ora? quis angor habet stupefacta iuuentæ
Pectora? quæ viridem excussit de vertice laurum
Vis, & ferali iussit mutare cupressu?
Consumor, iactorque meo turbata pauore;
Vt ratis excusso fluitat male certa magistro,
Ludibrium pelagi, furiisque obnoxia venti.
Iusta queror: miserare vices, Albina, recentes;
SCHÜTTIVS oppetiit, mea spes, mea gloria, firmum
Præsidium, tutorque mei præsignis honoris.

Ah!

Ah! Musæ, deflete virum! siccine potestis
 Luminibus lustrare domum? Vos sæpe refertas
 Cepit, & eximii dio fermone magistri
 Personuit vobis præsentibus. Ora videte,
 Ora phitisi confecta, modis pallentia miris!
 Illa tamen vestras tenuerunt dulcibus aures
 Alloquiis; oracula Dei, pendentibus illis,
 Compressere vagas mentes, umbrasque, leuato
 Pectore, discussere nigras. Subsellia templi
 Testantur rigidam faciem, si menda notabat;
 Effervescentem, si, quod res ipsa monebat,
 Inuitos stimulis animos acuebat amaris:
 At placidam & lenem, trepidi si vulnera cordis
 Ætheriis medicus releuabat hiantia succis.
 Si quondam ingenuos coluisse pelasga iuuentus
 Fertur doctores omni pietatis honore,
 Ut cupide arriperent præcepta salubria eorum;
 Cultus & Euclides, cæcæ per nubila noctis,
 Furtim abiuratas audax se ferret Athenas,
 Socraticos vt forte lares inuisere possset:
 Quæ fuerit SCHÜTTI reuerentia vestra? Quis ardor
 Impulerit fibras audas, haurire docentis
 Dogmata, & insolitis fantis miracula verbis?
 Non iste exposuit, quas res Stoa, quasque Lyceum
 Dulce Stagiritæ senis, aut Academia docta,
 Quasque Cleanthæ sonuerunt atria turbæ:
 Maius opus mouit: cœlestis suada, supremi
 Proponens arcana Dei, fundebat amores
 Siderei patris, quantosque, inuisa profanis,
 Ictus pertulerit proles diuina, Character
 Numinis expressus, genti molimine quanto
 Mortali patrias aditum referarit ad ædes.
 Sanguine, ait, stygias strauit superante cateruas:
 Sanguine peccati fordes, & crimina nostra
 Absterfit: per fata necis, necis horrida fata

Sustulit

Sustulit æternæ: p̄r vulnera quina leuauit
Terrigenum nullis opibus medicabile vulnus.
Plangite, Bergiades, lacrymasque effundite, Musæ!
Quem sic mirificis sacras animasse cathedras
Eloquiis nouistis, abest; nam funere acerbo
Erepti tumulo corpus succedit opaco.
Ah gemite! at gemitis, lacrymas super ora cadentes
Cernimus, ad terram deiecto lumine; vultum
Consuetum rapuit subitus dolor; æger vbique
Mœror, vbique pauor, faciesque miserrima luctus.
Quamquam quid fletus producere longius insto?
Quid? querar exanimum? non hoc, non questibus illis
Tempus eget: nolimne statum inuidiosa beati?
Spiritus ad superas, fragili compage solutus
Corporis, euasit fedes, adytumque sacerdos
Cœlorum, acceptus Christo, penetrauit in imum.
Hei mihi! qua puram caperis dulcedine mentem?
Non tua difficilis poterunt ibi pectora morbi
Sollicitare minæ, non vlla molestia sensus
Vexabit; spectas isthic venerabile Numen,
Ipse astrum, rutiloque polo fulgentior ipse.
Sermo Dei, toto quem viuus es ore professus,
Insaturabiliter fatiat Te, & amœna vireta
Lætus inoffensa vita placidaque capeffis.
Manibus interea iustum, sine, soluere munus,
Atque madere genas lacrymis: Vestigia amoris
Intemerata vide! Tua Te præstantia facta
Æternant, Te nulla dies memori eximet æuo:
Dum patrius gemino fluius viridantia cornu
Prata secat, stringitque cito latus amne sinistrum
Parthenopes, grauidasque suo fert gurgite puppes;
Semper honos nomenque tuum laudesq; manebunt.

78 M 350

ULB Halle 3
001 592 122

56.

Petro V

4

EPICEDIVM,

QVO

VIRVM ADMODVM REVERENDVM

VE AMPLISSIMVM,

DERICVM

TENIVM,

TVS BERGENSIS SE-

RABILEM, ET PASTOREM

RGENSIS, BVCCOVIENSIS,

BIENSIS, OMNI VIRTVTE ET

ANTIA INCOMPA-

RABILEM,

QVOQVE VBERRIMA, PERAMANTI

ESIDERIO DEFLET

OGIVM BERGENSE,

ORE ET CALAMO

NI FRIDERICI MYLII,

ALVMNI.

EO-MAGDEBVRGI,

TIANI LEBERECHT FABRI.

AK

